

esquix

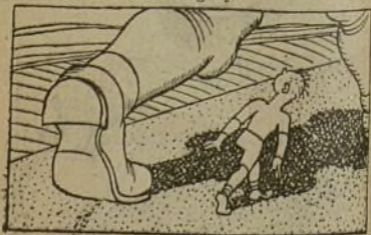
Suplement d'EN PATUFET

Mastegarrocs era un ogre que en un sol
apat devorava diversos caps de bestiar.

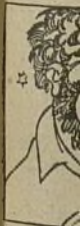
Com que en Miquelot coneixia els intents de l'ogre, en trobar-lo un dia, comprengué que estava perdut, i per salvar-se recorregué al seu enginy.

—Si em respecteu —digué a l'ogre—, el companyaré al lloc on hi ha la bèstia de carn més fina i més mengívola.— I l'ogre el seguí.

Davant d'ells
pues plegad
aquesta bes
és bo.

L'ogre pr
mossegar-lo,
llençà un c
Miquelot cas
salvà d'una

Davant d'un erichó, que romania amb les pues plegades, en Miquelet digué: —Tasteu aquesta bestiola i ja em sabreu dir el què és bo.

L'ogre prengué l'erichó, però en anar a mossegar-lo, aquest erichó les pues, i l'ogre llençà un crit de dolor. Heus ací com en Miquelet castigà la golafreria de l'ogre i es salvà d'una mort segura.

Faules traduïdes

ISOP I SON AMO
(DE LA FONTAINE)

A l'amic Josep Muñoz

«Les bons se servent de la langue pour le bien et la vérité; les méchants s'en servent pour le mal et l'erreur.»

Cert dia de mercat, l'amo, que tenia intenció de convidar alguns de sos companys, encomanà a Isop que comprés allò que trobaria de millor.

—Ja t'ensenyaré—digué per ell mateix Isop—d'especificar el que desitjages i de no confiar així en la discreció d'un esclau.

No comp
les quals f
l'entrant, c
altres plats
gües.

Els conv
tenien pro
lliment d'a
prés se'n c

—¿No t
—de comp
llor?

—¿I què
gua?—con

la vida civ
l'orgue de
ella s'edifi

leix; amb
truir l'igne
assemblees

primer de
de la lloar

—Doncs
agafar-lo —
trobis de
persones v

No comprà altra cosa que llengües, les quals féu adobar amb tots els suc: l'entrant, el segon entrant i tots els altres plats no foren més que llengües.

Els convidats, de bon principi, no tenien prou paraules per lloar l'escol·liment d'aquells menjars; però després se'n cansaren.

—¿No t'he recomanat—digué l'amo—de comprar el que trobaries de millor?

—¿I què hi ha de millor que la llengua?—contestà Isop—. Es el lligam de la vida civil, la clau de les ciències, l'orgue de la veritat i de la raó; amb ella s'edifiquen les ciutats, se les polleix; amb l'ajuda d'ella un pot instruir l'ignorant; és reina dins de les assemblees; un hom paga amb ella el primer de tots els deures, que és el de la lloança a Déu.

—Doncs—digué l'amo, que pretenia agafar-lo—, compra'm demà el que trobis de pitjor. Aquestes mateixes persones vindran i vull variar.

L'endemà Isop féu servir els mateixos aliments, dient que la llengua és la cosa pitjor que hi ha al món: és la mare de tots els debats, la font de les divisions i de les guerres. Si és l'orgue de la veritat, és també el de l'error, i, el que és pitjor encara, el de la calúnnia. Amb l'ajuda d'ella es destrueixen les ciutats, es persuadeixen de lentes coses. Si d'una banda lloa els déus, de l'altra profereix blasfèmies contra llur poder.

Algun dels convidats digué al senyor que verament aquell criat li era molt convenient, car sabia el millor de món: exercir la paciència d'un filòsof.

EL GALL I LA GUINEU

(DE LA FONTAINE)

«Démêlez la vertu d'aves
ses apparences.»

Un gall molt vell i ple d'experiència estava a l'aguait sobre la branca d'un arbre.

—Germà—
de sa veu,
a passar—
res. Amb gr
te que la pa
Cuita, baix
tardis, per
nunciar-ho
i tots els te
temor ocup
Us serviren
doncs, a re
ternal.

—Amic—
una alegria
va, i molt
comuniques
sens dubte
aquest obje
seran en un
tres. Ja ba
tots plegats
—Adéu—
camí és llan
d'aquest suc
l el gala

els mate
lengua e
món: e
la font
res. Si e
mbé el
cara, el
ella es de
deixen de
a lloa e
blasfèmia
al seny
era mo
millor de
un filòsof

—Germà—li digué, fent dolç el to de sa veu, una guineu que s'escaigué a passar—: ja s'han acabat les guerres. Amb gran alegria vinc a anunciar-te que la pau general ha estat firmada. Cuinta, baixa, que ens abraçarem! No tardis, per Déu, que tinc encara d'anunciar-ho a vint llocs sense falta. Tu i tots els teus podeu des d'ara i sense temor ocupar-vos en vostres negocis. Us servirem com germans! Baixa, doncs, a rebre l'abraçada d'amor fraternal.

—Amic—contestà el gall—, és amb una alegria gran que rebo aquesta nova, i molt més essent tu el que m'ho comuniques. Veig al lluny dos llebrers; sens dubte són corredors enviats per aquest objecte. Van molt de pressa i seran en un moment aquí amb nosaltres. Ja baixo: podem felicitar-nos tots plegats de tal millora.

—Adéu—digué la guineu—. El meu camí és llarg a fer; ja ens felicitem d'aquest succés una altra vegada.

El galant enredaire s'escapà esma-

perdut, molt mal content del resultat de sa estratagema.

El gall esclatà a riure a rebentant veient-lo tan espantat, car fou per ell un doble plaer: enredar un enredat.

Per l'adaptació, JOAN BARRA

BESTIESES

— Escolta, ase, que t'he d'explicar una cosa molt bonica.

— Ja pots parlar: *sóc tot orelles.*

LES PI

Entre
cionals q
figura la
tes dorme
les bèsties
quen tam
no, ja qu
sible pass
gués jard
arbrat.

Conegu
les plante
de què c
un bon p
després m
donen fru

Les con
ment no c
puix es ve
tes a una
mir-se due
millor qu

Però co
tes matine

LES PLANTES DORMILEGUES

Entre els descobriments més sensationals que la botànica ha registrat, figura la constatació de què les plantes dormen, com ho fan els homes o les bèsties. El que no es diu és si ronquen també, per més que deu ésser que no, ja que d'altra manera seria impossible passar la nit en cases on hi hagués jardí, o situades vora passeigs amb arbrat.

Coneguda aquesta particularitat de les plantes, s'ha vingut en coneixement de què quan els vegetals han passat un bon període de son, es desenrotllen després moltíssim més i floreixen o donen fruit abans del temps ordinari.

Les conseqüències d'aquest descobriment no cal que les posem de manifest, puix es veu clar que subjectant les plantes a una son ben llarga, podrien obtenir-se dues o tres collites amb fruits de millor qualitat.

Però com que resulta que hi ha plantes matineres que es desperten de jorn,

del rest

a rebent
fou per
n enredat

JOAN BA

d'expli

et orelles.

i plantes calaveres que «retiren tard»
i plantes que dormirien si no fos per
què les desperten els sorolls o les cla-
rors que procedeixen de l'interior de
les cases o dels fanals de la il·luminació
pública, el doctor Johannsen, eminent
home de ciència danès, ha pensat en
cloroformitzar-les, sistema que, adop-
tat per alguns horticultors i agricultors,
diu que ha donat per ara gran resul-
tats.

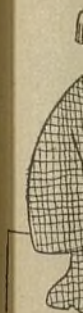
Ho celebrem, perquè seria cosa molt
molesta haver de passejar-nos pel Parc
de puntetes, per no despertar les flors
el dia que al jardiner municipal se li
acudís treure partit d'aquesta condició
de dormilegues que s'ha experimentat
en les plantes.

J. B.

XARADA

La dos-quarta i la tres-dos
varen anar l'altre dia
a casa sa tia tot
per donar-li els bons dies,

i com
els d

El pare
dels turron
El nen:
miar una
eren de ne
fos... comp

i com *tres-u* és la senyora,
els donà moltes joguines.

BENVINGUT

El pare:—A veure: ¿què n'has fet
dels turrons de neu?

El nen:—Jo, res... (Després de ru-
miar una estona.) Veurà... com que
eren de neu... sap...? es deuen haver
fos... comprèn...?

L'HONOR D'UN SALVATGE

A mon amic Jacint Bassa

Era durant la guerra entre França i Taïtí, que dirigia l'almirall francès Bruat. Un dia un salvatge va estar prop de dues hores amagat, no molt lluny d'ell.

Un cop hi va haver pau, aquell salvatge va anar a trobar l'almirall, i va dir que durant dues hores la seva vida havia estat en ses mans.

—I ¿per què no m'has mort?—li va dir l'almirall.

—Matar-te traïdorament!— va respondre el salvatge—. No hauria gosat a viure deshonorat davant dels meus companys.

L'honor és com l'ull: la més petita impuresa l'altera.

Per la traducció del francès,

RAFEL GARRIGÓ

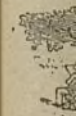
SOLUCIONS AL NUMERO PASSAT

A la conversa de la pàgina 14 (a) «Sala».

A l'ende
«Coll, No
A la co
«Jordi».
Als rod
«L'
està
«I
que

Impremta; C

L'HISTO

Don Pa

A l'endevineta de la pàgina 15 (b):
«Coll, Negre i Carbó».

A la conversa de la pàgina 8 (d):
«Jordi».

Als rodolins incomplets:

«L'artista Felip Lledó
està pintant un lleó».

«I li surt tan realista
que s'abraona a l'artista».

Impremta; Carrer de Muntaner, 24, interior

L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

Don Pau s'asseu disposat a refrescar.

però el vent també refresca i se li caig
duu el capell. sobre la ca

Per anar-lo a cercar deixa l'ampolla
que en deix
l'ampolla.

i se li es sobre la cadira plegable,

que en deixar-la anar es plega i llença
a l'ampolla l'ampolla.

Don Pau, irat, llença la cadira

i va a parar a la Delegació.

e

Su

PI